

S. SADOTh

EPISCOPI SELEUCIAE ET CTESIPHONTIS

ACTA GRAECA

De S. Sadoth seu Sciadhuste, qui a Graecis nunc Σαδῶθ nunc Σαδῶχ nuncupatur, a decessoribus nostris brevis commentarius editus est ad diem Febr. 20, in prima videlicet operis aetate, quando mos Acta graeca integra edendi penes ipsos nondum invaluerat (1). Quae enim graecae de hoc sancto tradita sunt, minime ignorarunt, quippe qui Passionem illam, quam mox exhibebimus, nacti fuerint “ in manuscripto codice Regis Christianissimi, „ illo, ni vehementer fallor, quo nos usi sumus, atque latine redditam a viro erudito, qui se nominari vetuerat, ediderint.

Acta S. Sadoth ex illis sunt quae syriace primum conscripta feruntur a Marutha episcopo, viro celeberrimo, graecae autem antiquitus sunt versa. An reapse scripserit egregius antistes martyrum Orientalium Acta illa quae aetatem tulerunt, iure multum ambigitur, neque quid hac de re statuendum sit, huius loci est disquirere. Interim, cum seriem Actorum martyrum, qui sub Sapore Persarum rege II passi sunt, offeremus, Marutham perspicuitatis causa appellare fas esto, quin ideo quicquam de vero libri auctore decrevisse videamur (2).

Qua via quave specie ad nos pervenerint Acta syriaca martyrum Orientalium, quae S. E. Assemani et P. Bedjan typis vulgarunt, ab aliis relatum est (3), et mox accuratius, si quid audio, definietur.

Graecae eorundem Actorum recensio fragmenta eadem plane ratione ad nos usque pervenerunt, qua Eusebii de Martyribus Palaestinae prolixioris libelli particulae (4). Alia enim, servata, ut videtur, nativa phrasi, in menologiis diebus illis, qui natales martyrum singulorum existimabantur, inserta sunt; alia in synaxariis contracta habemus.

(1) *Act. SS. Feb. III, 175-77.* — (2) De Marutha lege S. E. ASSEMANI, *Acta SS. Martyrum Orient. et Occid.*, I, XLII-LXVI; O. BRAUN, *De sancta Nicaena synodo*, KIRCHENGESCHICHTLICHE STUDIEN, IV, 3 (1898), 1-26. — (3) R. DUVAL, *La littérature syriaque*, Paris, 1899, 129-47. — (4) *Anal. Boll.*, XVI, 113-39.

Et licet in synaxariis multo plura quam in menologiis horum Actorum vestigia detegantur, de his tacendum videtur, donec, quem paravimus, de synaxariis liber manu missus fuerit. Id unum nunc notandum est, S. Sadoth in synaxariis bis memoriam agi, videlicet Oct. 19 et Feb. 20.

Recensere praestat Acta martyrum Persarum quae ex menologiis colligi possunt. Minime tamen in animo est distinctius indagare quae-nam sit cum Actis syriacis, quae typis edita habemus, harum narrationum necessitudo; id enim operosius quam utilius tamdiu fiet, quamdiu utraque, graeca nempe et syriaca, emendatiora non habebimus. Illa tamen Acta praeterivimus quae certo certius primigenia non sunt, sed a Graecis recentioribus retractata, qualia sunt Passio SS. Acepsimae et Ioseph, edita in Act. SS. April. III. II-VII, et Passio S. Iae quae inedita iacet in codice Florentino, de quo diximus in Anal. Boll. XV. 408. Sint ergo Acta sequentia, quae probabilius e libris Maruthae proxime fluxisse videntur:

1° Ἀθλησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου ἐπισκόπου γενομένου Ἀρβήλ (Feb. 4). *Fragmentum in cod. Parisiensi 1452* (Catal. Gr. Paris. 118), *integra Passio in codice Hierosolymitano Patr. 1, PAPADOPOULOS-KERAMEUS, I. 5, et in codice Mosquensi 376, VLADIMIR, 562.*

2° Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀκεψιμᾶ τοῦ ἐπισκόπου καὶ Ἰωσήφ τοῦ ὁσιωτάτου πρεσβυτέρου καὶ Ἀειθαλᾶ τοῦ ἁγιωτάτου διακόνου (Nov. 3). *In multis codicibus, v. c. codd. Parisiens. 1468, 1519, 1537.* (Catal. Gr. Paris. 145, 211, 236); *in codd. Vatic. 797, 807, 808, 866, 1190, 1669* (Catal. Gr. Vatic. 34, 50, 54, 88, 105, 159).

3° Μαρτύριον Βαδήμου ἀρχιμανδρίτου (April. 8). *Ed. in Act. SS. April. I. LXXXV-VI.*

4° Μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἰας (Aug. 5). *Ed. in Act. SS. Aug. I. 329-33.*

5° Μαρτύριον τῶν ἁγίων ὁσιομαρτύρων Ἰωνᾶ καὶ Βαραρησίου (Mart. 29). *In cod. Veneto S. Marci 359. Latine ex hoc ipso codice in Act. SS. Mart. II. 771-74.*

6° Μαρτύριον τῆς ἁγίας Φερβούθη παρθένου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς καὶ τῆς παιδίσκης αὐτῆς (April. 6). *Ed. in Act. SS. April. III. I-II.*

7° Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σαδῶθ, *ad quod edendum praesto erant codices sequentes.*

V. *Codex Vindobonensis bibliothecae Caesareae olim Hist. graec. XI, nunc III, "pervetustus", de quo LAMBECIUS-KOLLAR, VIII. 185, et nos ipsi quondam in Anal. Boll. XVI. 118-19. Passio S. Sadoth, die Feb. 20 legenda exhibetur fol. 186-88^v. Ipsum codicem non inspeximus, sed eiusdem lectionem cum apographo codicis Parisiensis contulit v. cl. A. Goldmann, Vindobonensis, cui gratias ex animo impendimus.*

Codicis V phrasis nobis plerumque magis genuina visa est; quapropter illam vix non ubique expressimus, diversasque lectiones in apparatus criticum reiecimus.

P. *Codex Parisiensis bibliothecae nationalis 1452, saec. X, de quo diximus in Catal. Gr. Paris. 118-21. Passio S. Sadoth, die Feb. 22 legenda, replet fol. 180-182. Recensionem exhibet multis in locis contractam et hinc inde depravatam. Praeter paucas, quas recepimus, omnes eius lectiones in infimis pagellis adnotavimus. Codicem iterum inspexit contulitque benevole v. d. H. Lebègue Parisiensis.*

O. *Codex Vaticanus Ottobonianus 92, saec. XVI, de quo diximus in Catal. Gr. Vatic. 257-260. Passio S. Sadoth legitur fol. 213-215^v. Cum nobis visus sit e codice V exscriptus (Anal. Boll. XVI. 119), ab illo cum ceteris conferendo abstinendum erat.*

Duae exstant Passionis S. Sadoth latinae interpretationes, quarum prior, quae primum edita est apud Lipomanum, V. 573-74, adornata est a Gentiano Herveto, qui codicem V vel O prae manibus habuit; altera, quae legitur in Act. SS. t. c. 176-77, anonymum auctorem habet, qui usus est codice P.

De historia persecutionis sub Sapore II excitatae disserere non iuvat. Si quis legere cupiat quae post decessores nostros de eadem scripta sunt, adeat praecipue S. E. Assemani (1), G. Hofmann (2), F. Uhlmann (3) et H. Labourt (4).

H. D.

Μαρτύριον¹ τοῦ ἁγίου² Σαδῶθ ἐπισκόπου³
καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ρκη' μαρτυρησάντων ἐν τῷ δευτέρῳ
ἔτει τοῦ διωγμοῦ.

1. Μετὰ τὸ τελειωθῆναι τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Συμεῶνος ἐκληρο-
5 νόμησεν τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ ὁ ἅγιος Σαδῶθ ἐν τῇ καλουμένῃ πόλει
Σαλήκ καὶ Κτησιφῶν τινι¹ τῶν βασιλευουσῶν παρὰ Πέρσαις πόλεων·
ὃς ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν εἶδεν² ὄραμα φοβερὸν καὶ καθ' ἑαυτὸν θαυ-
μάσας, συνεκάλεσεν³ τὸν κλῆρον αὐτοῦ, πρεσβυτέρους τε καὶ διακό-

Tit. — ¹ ἄθλησις P. — ² μεγαλομάρτυρος add. P. — ³ γεγονότος add. P.

1. — ¹ τινη? τι V, P. — ² ἴδεν V, P. — ³ συνεκαλέσατο P.

(1) *Acta SS. martyrum. Orient. et Occid.*, I, LIX-LXXVI et passim. — (2) *Auszüge aus syrischen Akten Persischer Martyrer*, Leipzig, 1880, 9-34. — (3) *Die Christenverfolgungen in Persien unter der Herrschaft der Sassaniden*, ZEITSCHRIFT FÜR DIE HISTORISCHE THEOLOGIE, 1861, 2-162. — (4) *Le Christianisme dans l'empire des Perses*, REVUE D'HISTOIRE ET DE LITTÉRATURE RELIGIEUSES, VII (1902), 97-119, 193-208.

νους· ἦσαν γὰρ κεκρυμμένοι διὰ τὸν φόβον τοῦ βασιλέως. Καὶ
 ἀρξάμενος διηγείσθαι αὐτοῖς εἶπεν· « Εἶδον ὄναρ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ
 » τοιοῦτον⁴, κλίμακα μετὰ δόξης πολλῆς ἰσταμένην⁴, ἧς ἡ ἀρχὴ ἦν εἰς
 » τὸν οὐρανόν. Ἰστατο δὲ ἐπ' αὐτῆς ὁ ἅγιος ἐπίσκοπος Συμεὼν μετὰ
 » δόξης πολλῆς⁴ καὶ⁴ ἀπείρου· ἐγὼ δὲ ἰστάμην κάτω⁵ εἰς τὴν γῆν. Καὶ⁵
 » καλέσας με⁴ μετὰ χαρᾶς μεγάλης εἶπέν μοι· « Ἄνελθε πρὸς μέ,
 » Σαδώθ, ἀνελθε, μὴ φοβοῦ· καὶ γὰρ κἀγὼ⁶ χθὲς ἀνέβην, σὺ δὲ σήμερον
 » ἀνελεύση. » Καὶ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης ἐπίστευσα, ὅτι εἰς τὴν τιμίαν⁴
 » καὶ⁴ καλλίστην τοῦ Χριστοῦ⁷ ὁμολογίαν καταλείψομαι⁸· τὸ δὲ εἰρή-
 » σθαι παρ' αὐτοῦ ὅτι⁴ ἐγὼ χθὲς ἀνέβην, σὺ δὲ σήμερον ἀνελεύση,¹⁰
 » σημαίνει ὅτι αὐτὸς μὲν⁴ πέρυσι⁹ ἔμαρτύρησεν, ἐγὼ δὲ ἐφέτος¹⁰
 » μαρτυρήσω καὶ ἀποκτανθήσομαι. » Καὶ ἤρξατο νουθετεῖν αὐτοὺς
 καὶ¹¹ παρακαλεῖν¹² ἐκ τῶν θείων γραφῶν, ἔλεγεν δὲ οὕτως· « Ἀδελφοί
 » μου ἀγαπητοὶ καὶ πατέρες¹³, τὸν Θεὸν ἀγαπήσωμεν ἐξ ὅλης τῆς
 » ψυχῆς, καὶ τὸν κύριον¹⁴ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξ ὅλης τῆς διανοίας· καὶ¹⁵
 » ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως οὐ φοβηθησόμεθα ἀπὸ παντὸς κακοῦ.
 » Ὁ θάνατος δὲ καὶ ἡ σφαγὴ ἐὰν ἔλθῃ καθ' ἡμῶν καὶ φθάσῃ ἡμᾶς, μὴ
 » δειλιάσωμεν, ἀλλ' ἕκαστος ἡμῶν ὡς δυνατὸς καὶ ἰσχυρὸς πολε-
 » μησάτω καὶ ὡς τέλειος ἀγωνιστῆς ἀγωνισάσθω¹⁵· εἰ γὰρ¹⁶ καὶ
 » ἀποθάνωμεν ὡς τέλειοι ἀποθάνωμεν· κἂν τε ζήσωμεν ὡς δίκαιοι²⁰
 » ζήσωμεν· εἰ δὲ καὶ ἀποθάνωμεν¹⁷ ἀποθάνωμεν διὰ τὸν σωτήρα ἡμῶν
 » Ἰησοῦν Χριστόν· ἐφ' ὅσον οὖν⁴ τὸ ξίφος ζωὴν δίδωσιν. Δεῦτε, καὶ
 » ἀρπάσωμεν καὶ ὡς ἡ ῥομφαία αὐτᾶζεται, σπουδαίως πλουτήσωμεν
 » τὴν αἰώνιον ζωὴν¹⁸. Ἐν ὅσῳ γὰρ¹⁹ ἐστὶν ἡμέρα, ὀξυποδήσωμεν εἰς
 » τὴν μονὴν τῆς ἐπουρανίου βασιλείας, ἵνα τιμὴν περισσοτέραν⁴ καὶ²⁵
 » δόξαν αἰώνιον⁴ κληρονομήσωμεν καὶ πάσῃ τῇ ἐρχομένη γενεᾷ τὸ
 » ὄνομα ἡμῶν καὶ τὴν δόξαν καταλείψωμεν. Εὐξώμεθα, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ
 » ἡμῶν τάχιον πληρῶσαι τὸ ὄραμα²⁰ τοῦτο ἡμῖν· καὶ γὰρ μετὰ χαρᾶς
 » καὶ πόθου καὶ ἀγάπης πολλῆς⁴ δέχεται ὁ πνευματικὸς τὴν παρουσίαν
 » τοῦ τοιοῦτου θανάτου· καὶ οὐ δεδιέναι²¹ ἂν τις ἔτοιμος καὶ ἐμπαρά-³⁰
 » σκευος ὑπάρχων. Φοβερὰ δὲ καὶ φρικτὴ ἐστὶν σαρκικῶς ἡ τούτου
 » παρουσία· ὁ πνευματικὸς οὐ δέδιδε²² τὸν θάνατον, πολιτείαν πνευμα-

— ⁴ om. P. — ⁵ (i. κ.) κάτω εἰστήκειν. — ⁶ ἐγὼ P. — ⁷ corr. supra lin. P. — ⁸ V, P, forte legendum καταλείψομαι. — ⁹ περίσου V. — ¹⁰ ἐφέτως P, ἐφέτω |||| V. — ¹¹ v. a. καὶ om. P. — ¹² αὐτοῦ add. P. — ¹³ ἀγ. καὶ π. om. P. — ¹⁴ ἡμῶν add. P. — ¹⁵ ἀγωνισάτω V, P. — ¹⁶ δὲ P. — ¹⁷ (κἂν - δὲ καὶ ἀποθάνωμεν) om. P. — ¹⁸ τ. α. Z. om. P. — ¹⁹ δὲ P. — ²⁰ ὄραμα V. — ²¹ V, P, forte δεδιείη. — ²² δέδειεν V, δεδιέναι P.

h. 22. 37.

phes.
14, 16.

» τικὴν κεκτημένος· ὁ δὲ σαρκικός ἰλιγγιᾶ καὶ τρέμει, σαρκικὴν ἔχων
 » καὶ ²³ τὴν πολιτείαν. Οἱ πρόθυμοι καὶ σπουδαῖοι κατεδίωξαν τὸν
 » τοιοῦτον θάνατον, ἵνα ζωὴν ἀπ' αὐτοῦ τὴν αἰδίων κληρονομήσωσιν·
 » οἱ δὲ χαῦνοι καὶ ὀκνηροὶ, ἰδόντες αὐτόν, ἀπεκρύβησαν· οἱ ἀγαπῶντες
 5 » τὸν Θεὸν πρὸς τὸν Θεὸν ἀπεδήμησαν, οἱ δὲ τὸν κόσμον, ἔμειναν ἐν
 » τῷ κόσμῳ, οἱ μὲν εἰς εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίασιν ἀναλύσαντες, οἱ δὲ
 » εἰς θλίψεις καὶ στεναγμοὺς ἀναμένοντες. »

2. Ἐν δὲ ¹ τῷ δευτέρῳ ² τοίνυν ἔτει τοῦ διωγμοῦ ἡμῶν παρεγένετο,
 Σαβῳριος ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν ³ ἐν τῇ λεχθείσῃ πόλει Σαλήκ καὶ
 10 Κτησιφῶν καὶ κατηγορήθη αὐτῷ ὁ ἐπίσκοπος καὶ ἀθλοφόρος ⁴ Σαδῳθ,
 ὅπερ ἐστὶν μεθερμηνεύομενον φιλοβασιλεὺς· οὕτως γὰρ ἦν ἀγαπήσας
 τὸν ἐπουράνιον βασιλέα Χριστὸν ⁵ ἔξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ δυνά-
 μεως. Ὅσιος γὰρ ὁ ἅγιος Σαδῳθ ⁵ καὶ τέλειος, ἐγκρατὴς καὶ πλήρης
 πίστεως καὶ δικαιοσύνης ὑπάρχων ⁵, μιμητὴς γέγονε ⁶ τοῦ ἁγίου Συμεῳ-
 15 νος, οὐπερ καὶ ἦν διάδοχος. Πέμψας οὖν ὁ βασιλεὺς Σαβῳριος ⁵
 ἐκράτησεν αὐτὸν σὺν τῷ κλήρῳ αὐτοῦ μετὰ καὶ ἐτέρων κληρικῶν τῆς
 περιοικίδος καὶ ἀσκητῶν καὶ ἀσκητριῶν τὸν ⁵ ἀριθμὸν ⁵ ἑκατὸν εἴκοσι
 ὀκτώ. Καὶ πάντες ὁμοῦ δεθέντες ἀλύσειν σιδηραῖς κατεκλείσθησαν ἐν
 τῷ δεσμοτηρίῳ ⁷ ἐν τόπῳ σκοτεινῷ καὶ πικρῷ ἐπὶ μῆνας πέντε, θλίψεις
 20 μεγάλας καὶ ποικίλας ἀνάγκας ὑπομείναντες. Οἱ γὰρ ἄθεοι καὶ ἄνομοι ⁸
 περιθέντες αὐτοῖς σχοινία εἰς τὰς κνήμας καὶ ψύας καὶ τοὺς ὤμους καὶ ⁹
 κατασφίγγοντες ξύλοις, ἐπὶ τοσοῦτον συνέτειναν αὐτοὺς καὶ ἐβασά-
 νισαν ⁹, ὥστε τὰ ὄστα αὐτῶν οἰοεὶ φορτία ξύλων σφιγγόμενα τρισμὸν
 ἀποτελεῖν καὶ μέγιστον πόνον ἐμποιεῖν ¹⁰. Βασανίζοντες δὲ αὐτοὺς
 25 σφοδρῶς καὶ ἀνελεημόνως ¹¹ ἐπέλεγον αὐτοῖς· « Προσκυνήσατε τῷ
 » ἡλίῳ καὶ ποιήσατε τὸ θέλημα τοῦ βασιλέως καὶ Ζήσεσθε. » Ἀποκρι-
 θεὶς δὲ ὁ ἅγιος Σαδῳθ ὡς ἐκ στόματος πάντων εἶπεν· « Ἡμεῖς οἱ χρι-
 » στιανοὶ ¹² εἰς μίαν πίστιν καὶ μίαν δύναμιν καὶ ἀλήθειαν <ὁμοίως
 » μίαν ¹³> πιστεύομεν καὶ ἐν μαρτύριον μαρτυροῦμεν καὶ ἓνα θεὸν
 30 » προσκυνοῦμεν τὸν ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ αὐτῷ λατρεύομεν ἔξ
 » ὅλης ψυχῆς καὶ ἔξ ὅλης τῆς ⁵ δυνάμεως ἡμῶν· τῷ δὲ ἡλίῳ κτίσματι
 » αὐτοῦ ὄντι οὐ προσκυνοῦμεν, ἀλλ' οὐδὲ τὸ πῦρ τιμῶμεν· — ὁ γὰρ
 » ποιήσας αὐτὰ Θεὸς ⁵ αὐτὸς ἔδωκεν εἰς λειτουργίαν ἡμῖν τοῖς ἀνθρώ-

— ²³ *om.* P.

2. ¹ *om.* P. — ² οὖν *add.* P. — ³ Σ. ὁ βασιλεὺς παρεγένετο P. — ⁴ (ἐ. κ. ἀ.) ἀθλο-
 φόρος ἐπίσκοπος P. — ⁵ *om.* P. — ⁶ γεγονώς P. — ⁷ ἐν τῷ δ. κ. P. — ⁸ ἄνομοι καὶ
 ἄθ. P. — ⁹ κ. ἐ. *om.* P. — ¹⁰ καὶ μ. π. ἐμπ. *om.* P. — ¹¹ σφ. κ. ἀν. *om.* P. — ¹² οἱ χ.
om. P. — ¹³ P, *om.* V.

» ποις, — και παραβάται κατὰ τὸ πονηρόν σου διάταγμα ἡμεῖς οὐ
 » γίνομεθα· ὄθεν ¹⁴ παρὰ σοῦ μὲν ¹⁴ ὁ θάνατος, παρ' ἡμῶν δὲ ¹⁴ ἡ ζωὴ
 » αὕτη ἢ πρόσκαιρος. Μὴ οὖν μακροθυμῆσης ὤραν μίαν ἐν τῇ σφαγῇ
 » ἡμῶν μηδὲ φείση τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐκχέαι τὸ αἷμα ἡμῶν. Ἡ γὰρ
 » ἐφ' ἡμᾶς μακροθυμία σου καὶ φειδῶ ἀπωλείας πρόξενος ἡμῖν ⁵
 » γίνεται. » Πάλιν οὖν ¹⁴ ἐρρέθη τοῖς ἀγίοις ¹⁵ ὡς ἐκ στόματος τοῦ βασι-
 » λέως· « Ἐὰν τὸ θέλημά μου μὴ ποιήσητε καὶ τῶν προσταγμάτων μου
 » μὴ ἀκούσητε, ἰδοὺ ἔφθασεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κακίστη ὥρα τῆς ἀπωλείας
 » ὑμῶν. Καὶ ἀποκριθέντες οἱ ἄγιοι ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος εἶπον· « Ἡμεῖς
 » οὐκ ἀπολλύμεθα παρὰ ¹⁴ τῷ Θεῷ ἡμῶν οὐδὲ ἀποθνήσκομεν ἐν ¹⁴ τῷ ¹⁰
 » Χριστῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ ¹⁴ ζωοποιεῖ ¹⁶ ἡμᾶς τῇ μακαρίᾳ καὶ ¹⁷ αἰωνίῳ αὐτοῦ
 » ζωῇ καὶ δίδωσιν ἡμῖν εἰς κληρονομίαν καὶ ἀνάπαυσιν τὴν ἀθάνατον
 » καὶ ἀτελεύτητον αὐτοῦ βασιλείαν ¹⁸. Τὸ λοιπὸν ¹⁹ ὀξέως ἐπάγαγε ἐν
 » ἡμῖν τὸν θάνατον ²⁰ ἐτοιμῶς καὶ προθύμῶς ἔχουσιν διὰ τὸν Θεὸν
 » ἡμῶν ἀποθανεῖν. Οὔτε γὰρ τῷ ἡλίῳ προσκυνοῦμεν οὔτε τῷ πυρὶ ¹⁵
 » οὔτε ²¹ τοιούτων ἀνόμων ¹⁴ προσταγμάτων ἀκούομεν τοῦ βασιλέως ²²
 » ἐπεὶ ²³ θανάτου ²⁴ καὶ ἀπωλείας γέμουσιν. »

3. Ἰδόντες τὸ στερρόν καὶ ἀκλινὲς τῆς πίστεως αὐτῶν καὶ ὁμολο-
 γίας, ἔδωκαν κατ' αὐτῶν τὴν ἀπόφασιν ¹. Ἀκούσαντες δὲ οἱ τρισμακά-
 ριοὶ τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες ², ὅτι ἐδόθη κατ' αὐτῶν ἡ διὰ τοῦ ³ ξίφους ²⁰
 ἀπόφασις, ὥστε πάντας ὁμοῦ ἀποτμηθῆναι, ἠτοίμασαν ἐνισχύσαντες
 ἑαυτοὺς πρὸς τὴν σφαγὴν καὶ τὸν θάνατον. Οἱ δὲ τοῦ βασιλέως
 ἄρχοντες καὶ πιστικοὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς δεσμώτας ἕξω τῆς πόλεως· οἱ
 δὲ ἄγιοι ³ μάρτυρες ³ μετὰ χαρᾶς πολλῆς ³ καὶ εὐφροσύνης ⁴ ἔψαλλον
 καὶ ἔλεγον οὕτως ³· « Κρίνον ἡμῖν ⁵ ὁ Θεὸς καὶ δίκασον τὴν κρίσιν ²⁵
 » ἡμῶν ἐξ ³ ἔθνους οὐχ ὀσίου καὶ ἀπὸ ἀνθρώπων δολίων καὶ αἰμοπο-
 » τῶν σώσον ἡμᾶς· ὅτι σὺ ὁ Θεὸς κραταίωμα ἡμῶν ³ εἶ καὶ ἐλπὶς ⁶. »
 Καὶ ὡς ἔφθασαν τὸν τόπον, ἔνθα ἤμελλον τελειοῦσθαι, ὁμοθυμαδὸν
 ἀνοῖξαντες τὰ στόματα αὐτῶν εἶπον· « Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, ὁ κατα-
 » ξιώσας ἡμᾶς εἰς τὴν χάριν ταύτην καὶ μὴ ὑπεριδὼν τὴν δέησιν ἡμῶν, ³⁰
 » ἀλλὰ δοὺς ἡμῖν τὸν πολῦτιμον τοῦτον ⁷ στέφανον τοῦ μαρτυρίου ⁸·
 » οἶδας γάρ, δέσποτα, πῶς αὐτὸν ἐζητοῦμεν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός
 » ἡμῶν ὁ μονογενὴς υἱὸς τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὁ σώσας ἡμᾶς καὶ

— ¹⁴ om. P. — ¹⁵ αὐτοῖς P. — ¹⁶ γὰρ add. P. — ¹⁷ μ. κ. om. P. — ¹⁸ (καὶ ἀνάπ.-
 βασιλείαν) τὴν βασιλείαν αὐτοῦ P. — ¹⁹ (τ. λ.) τὸν οὖν θάνατον P. — ²⁰ τ. θ. om.
 P. — ²¹ τ. π. οὔτε om. P. — ²² τ. β. ἀκούομεν P. — ²³ ἐπὶ P, V. — ²⁴ θανάτω P, V.

3. — ¹ (ἰδόντες - ἀπόφασιν) om. P. — ² (οἱ-μάρτυρες) om. P. — ³ om. P. —
⁴ οὔτως add. P. — ⁵ ita P, V. — ⁶ ἡμῶν add. P. — ⁷ π. τ. om. P. — ⁸ (τ. μ.) τοῦτον P.

» καλέσας εἰς τὴν Ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μὴ οὖν⁹ ἐάσης ἡμᾶς, Κύριε³,
 » θλιβῆναι εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἀλλὰ βεβαίωσον¹⁰ ἐνώπιόν σου εἰς
 » τὸν αἰῶνα διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν, καὶ καταξίωσον¹¹ ἡμᾶς εἰς τὸ
 » τίμιον³ βάπτισμα τοῦ αἵματος ἡμῶν λουθῆναι, ὅτι σὺ μόνος ὑπάρ-
 5 » χεις δεδοξασμένος Θεὸς καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ πανάγιόν
 » σου Πνεῦμα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. » Ταῦτα τοίνυν εὐξάμενοι οἱ
 μακάριοι ἀνηροῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ οὐκ ἐπαύσατο ἐκ τοῦ
 στόματος αὐτῶν ἡ δοξολογία, ἕως οὗ καὶ ὁ πάντων ἔσχατος ἀνηρέθη¹².

4. Ἐτελειώθησαν δὲ οἱ ἅγιοι ρκη'¹ μάρτυρες μηνὶ φεβρουαρίῳ
 10 εἰκάδι². Τὸν δὲ τίμιον καὶ ἔνδοξον ἐπίσκοπον καὶ ἀθλοφόρον Σαδῶθ³
 ἀνήγαγον δεδεμένον εἰς πατρίδα ἑτέραν, καλουμένην Βεθουζᾶν, ἐν
 πόλει καλουμένην Βηθλαπάτ· κακεῖ αὐτοῦ ἀπέτεμον τὴν τιμίαν καὶ
 ἁγίαν⁴ κεφαλὴν. Ἐτελειώθησαν δὲ⁵ πάντες οἱ ἅγιοι καὶ⁵ ἔνδοξοι μάρ-
 τυρες ἐν εἰρήνῃ, ὑμνοῦντες καὶ δοξολογοῦντες τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 15 Χριστόν, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, ἅμα τῷ Πατρὶ
 σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς⁶ αἰῶνας τῶν αἰώνων,
 ἀμήν.

— ⁹ (μὴ οὖν) καὶ μὴ P. — ¹⁰ βεβαιώσας P. — ¹¹ καταξιώσας P. — ¹² (λουθῆναι - ἀνηρέθη) καὶ ἕως οὗ ὁ πάντων ἔσχατος ἀνηρέθη οὐκ ἐπαύσατο ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ἡ δοξολογία P.

4. — ¹ οὗτοι P. — ² εἰκάδι β' τοῦ φεβρουαρίου μηνός P. — ³ (τὸν δὲ - Σαδῶθ) τὸν ἀθλοφόρον δὲ ἐπίσκοπον P. — ⁴ τ. καὶ ἁγ. om. P. — ⁵ om. P. — ⁶ (ἅμα - τοὺς) μεγαλωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια εἰς τοὺς ἐξείς ἅπαντας P.